

отъ 3 и 4 мартъ 1868 г., подписани отъ д-ръ Г. Атанасовичъ, д-ръ Н. Василяди, А. Михайловъ и С. Станковичъ, е отбелязано решението — следъ смъртта на Селимински и съгласно завещанието му отъ 5 ноемврий 1866 г. (навѣрно тѣждествено съ това отъ 15 септемврий с. г.) — да се тури въ редъ наследството, като се изискатъ чрезъ Евлогий Георгиевъ сумитѣ, останали да се дължатъ на покойния отъ К. Поповичъ и Н. Ценовъ въ Браила, споредъ издадени отъ тѣхъ разписки съ просрочени падежи, на стойностъ 217,076 гроша; и да се изпрати Маринчо Бенли въ Браила, за да отдаде къщата на покойния подъ наемъ и прибере библиотеката му и другитѣ му нѣща, за да бждатъ книгитѣ препратени на Сливенското училище.

Отъ Кисимова ние знаемъ, че търговцитѣ въ Браила (касае се за добре известнитѣ К. Поповичъ и Н. Ценовъ), на които Селимински заелъ подъ лихва паритѣ си, фалирали „вследствие на една временна икономическа криза“, и така богатството на Селимински се стопило значително. Освенъ това, следъ смъртта на Селимински единъ неговъ далеченъ племенникъ въ Ромъния завелъ процесъ за унищожение на завещанието, и Българската добродетелна дружина само съ голѣми усилия и чрезъ спогаждане съ ищеца успѣла да тури край на този опропастителенъ процесъ. Упазени сж, обаче, и редица документи, които ясно показватъ какъ се е развивалъ въпросътъ за сумитѣ, заети отъ Селимински на К. Поповича и Н. Ценова на 26 августъ 1865 г. и на 8 и 10 януарий 1866 г. Именно, на 19 септемврий 1868 г., значи година следъ смъртта на Селимински, Добродетелната дружина завежда дѣла предъ гражданско-търговското отдѣление въ Браила противъ ония двама търговци и ги осжда на 19 май 1869 г. да платятъ — първиятъ 119, 720 гроша, а вториятъ 97, 356 гр. съ законитѣ лихви 12%. Апелативниятъ сждъ въ Фокшанъ потвърждава на 30 май 1870 г. напълно тия присжди. На 25 мартъ 1870 г. К. Поповичъ се обръща съ писмо до Добродетелната дружина, за да изкаже съжаление, че не се споразумѣлъ на време за начина на изплащането на дължимитѣ суми („обязателствата ми къмъ покойния І. Селимински“). „Азъ отъ началото още и до нинѣ не съмъ противостоялъ нито съмъ успоривалъ правото на чест. благодетелна дружина върху тойзи народенъ капиталъ, повѣренъ вамъ — нейнитѣ членове — отъ покойния І. Селимински, за да го съхраните и умно-